

การพัฒนาคุณภาพศูนย์เด็กเล็กตามเกณฑ์มาตรฐานเด็กเล็กน่ายุ : กรณีศึกษาศูนย์เด็กเล็กเทศบาลอำเภอยายมูล จังหวัดยโสธร

The Quality Improvement for Child Care Centre Based on the Healthy Child Care Centre Standard : A Case Study of Child Care Centre Saimoon District, Yasothon Province

พัฒนา พงษ์สนธิ¹ สงครามชัย ลิทองดี² และ จุฬารณ โสตะ³

Pattana Pongsanit,¹ Songkramchai Leethongdee² and Chulapon Sota,³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์ เพื่อทดลองโปรแกรมการจัดการเพื่อพัฒนาศูนย์เด็กเล็ก เทศบาลตำบลยายมูล อำเภอยายมูล จังหวัดยโสธรเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของบุคลากรที่เกี่ยวข้องจากการประยุกต์ใช้วงจรการพัฒนาคุณภาพของเดมมิ่ง ก่อนและหลังการดำเนินการและเปรียบเทียบผลการดำเนินงานการผ่านเกณฑ์มาตรฐานศูนย์เด็กเล็กน่ายุของกรมอนามัย กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยบุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนาศูนย์เด็กเล็กเทศบาลตำบลยายมูล จำนวน 48 คน ได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster random sampling) โดยการจับสลากเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือ แผนการพัฒนาศูนย์เด็กเล็ก โดยการประยุกต์ใช้วงจรคุณภาพของเดมมิ่ง (PDCA) และการวางแผนแบบมีส่วนร่วม AIC. แบบสอบถาม แบบมาตราประมาณค่า มีความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.99 และแบบประเมินศูนย์เด็กเล็กน่ายุ ของกรมอนามัย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ Paired t-test ผลการวิจัยพบว่า

หลังการทดลอง กลุ่มตัวอย่างมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เด็กเล็กโดยรวมและเป็นรายด้านทั้ง 5 ด้าน คือการค้นหาค้นหาปัญหา การวางแผน การแก้ไขปัญหา การประเมินผล และการปรับปรุงแก้ไข ปัญหา ในระดับมากที่สุดและเพิ่มขึ้นจากก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 และมีผลการดำเนินงานศูนย์เด็กเล็กตามเกณฑ์มาตรฐานศูนย์เด็กเล็กน่ายุ อยู่ในระดับดี

โดยสรุป การพัฒนาศูนย์เด็กเล็กโดยการประยุกต์ใช้วงจรคุณภาพของเดมมิ่ง (PDCA) และการวางแผนแบบมีส่วนร่วม มีประสิทธิผล ทำให้บุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนาศูนย์เด็กเล็กมีส่วนร่วมในการพัฒนาตามวงจรเพิ่มขึ้น และมีผลทำให้การดำเนินงานของศูนย์เด็กเล็กมีคุณภาพอยู่ในระดับดี ผ่านเกณฑ์มาตรฐานศูนย์เด็กเล็กน่ายุ จึงควรสนับสนุน ให้มีการนำโปรแกรมนี้ไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาศูนย์เด็กเล็กอื่น หรือกิจกรรมอื่นๆ ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันได้

คำสำคัญ : การมีส่วนร่วม วงจรคุณภาพเดมมิ่ง ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

¹ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการระบบสุขภาพ คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

² พร.ด. (สาธารณสุขศาสตร์) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

³ ส.ด. (สาธารณสุขศาสตร์) รองศาสตราจารย์ คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ABSTRACT

A healthy child care center is the significant basis of upgrading the quality of life and beings of all early childhood children to have good quality of life with the aims of appropriate development with ages and being good quality citizen in the future.

This study investigate the Effects of a Program for Management to develop MUNICIPALSAIMOON Healthy Child Care Center, of involved people before and after uses of an application of Demming's cycle (PDCA) and appreciation influence control (AIC) planning in developing a child care center, and to compare the results of developed healthy child care center with the standard criteria of healthy child care center of Department of Sanitation. The sample consisted of 48 people, selected using the cluster random sampling technique, involved in developing Ban MUNICIPALSAIMOON child care center. The instruments of the study included a plan for developing a child care center using the application of Demming's cycle (PDCA) and appreciation influence control (AIC), a rating -scale questionnaire with a reliability of 0.99, and an evaluation form of Department of Health. The data were analyzed using percentage, mean, standard deviation, and paired t-test.

The results of the study revealed that after using the developed plan, the experimental group showed participations in developing the child care center as a whole and in each of the 5 areas : seeking problems, planning, solving problem, evaluating and improving, at the most level ; which increased form before the experiment at the .05 level of significance. Also the quality of child care center was at a good level as measured by the standard criteria of the healthy child care center.

In conclusion, the application of Demming's cycle (PDCA) and the appreciation influence control (AIC) was efficient and could get the involved people increasingly participating in the child care center, and could develop the good performance relevant to the standard requirements of healthy child care center. Therefore, this program should be promoted to apply to developing other child care centers or the other similar activities.

Keywords : Appreciation Influence Control, Demming's PDCA Cycly, Child Care Center.

บทนำ

เด็กเป็นรากฐานที่สำคัญในการพัฒนาประเทศและ
เป็นต้นทุนทางสังคมที่มีค่ามากที่สุดโดยเฉพาะ ช่วงอายุ 5 ปี
แรกของชีวิตเด็ก เป็นระยะสำคัญของพื้นฐานการเรียนรู้และ
การพัฒนา จากข้อมูลทางวิชาการชี้ชัดว่า ชีวิตปฐมวัย ตั้งแต่
แรกเกิดจนถึง 5 ปี เป็นช่วงวัยที่สำคัญที่สุดของการเจริญ
เติบโตในทุกๆด้านของบุคคล ถือเป็นช่วงวิกฤติ ที่เป็นจุดเริ่ม
ต้นของการวางรากฐานคุณภาพชีวิตจิตใจของบุคคลเมื่อเป็น
ผู้ใหญ่ ช่วงเวลาที่สำคัญและจำเป็นที่สุดของการพัฒนาสมอง

ของมนุษย์คือช่วงตั้งแต่ปฏิสนธิจนถึง 5 ปี 11 เดือน 29 วัน
เพราะเป็นช่วงอายุที่มีอัตราของการพัฒนาการสูงสุด

เด็กส่วนใหญ่ที่อยู่ในความดูแลของศูนย์เด็กเล็ก จะ
มีอายุระหว่าง 2 - 5 ปี ซึ่งเป็นช่วงปฐมวัย ก่อนที่จะเข้าสู่ระบบ
โรงเรียน เป็นวัยที่ ร่างกายกำลังเจริญเติบโตและมีพัฒนาการ
ด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ ตลอดจนการปรับตัวอยู่ในสังคม
ซึ่งเป็นช่วงสำคัญที่สุดช่วงหนึ่งของชีวิตเด็กเริ่ม ที่จะช่วยเหลือ
ตัวเองได้บ้างแต่ยังไม่สามารถที่จะเรียนรู้เหมือนในระบบการ
เรียนการสอนของโรงเรียนได้ ศูนย์เด็กเล็กสามารถที่จะปรับปรุง

มาตรฐานในเรื่องการส่งเสริมการเจริญเติบโต การพัฒนาการของเด็กให้อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดี และผู้ดูแลเด็กซึ่งรวมไปถึงผู้บริหารท้องถิ่นและผู้ปกครองได้มีส่วนร่วมที่จะให้สิ่งที่ดีๆ กับเด็กจะทำให้เด็กที่อยู่ในศูนย์เด็กเล็ก ได้รับการพัฒนาพร้อมที่จะเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคมต่อไป

กรมอนามัยกระทรวงสาธารณสุขกำหนดเป็นเกณฑ์มาตรฐานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเพื่อเป็นแนวทางให้ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กทุกแห่งยึดถือเป็นหลักในการดำเนินการ โดยยึดให้ชุมชนมีส่วนร่วมจากการรวบรวมข้อมูลของกรมอนามัยพบว่าในปี พ.ศ. 2552 มีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดหน่วยงานภาครัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำนวน 13,341 แห่ง และสถานรับเลี้ยงเด็กเอกชน 1,347 แห่งมีเด็กใช้บริการรวม 780,788 คน มีศูนย์เด็กเล็กเพียงร้อยละ 9.1 ที่สามารถดำเนินการได้ ตามเกณฑ์ในระดับดีมาก, ร้อยละ 33.4 ดำเนินการได้ในระดับดี และร้อยละ 57.5 ดำเนินการได้เพียงในระดับพื้นฐาน จากสภาพดังกล่าวจะเห็นว่ายังมีเด็กอีกเป็นจำนวนมาก ยังอยู่ในสภาพแวดล้อมที่มีความจำเป็นอย่างยิ่ง ที่จะต้องพัฒนาศูนย์เด็กเล็กให้ได้มาตรฐาน เพื่อสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาการทั้งร่างกายและสติปัญญาของเด็กไทย

จากการสำรวจการดำเนินงานศูนย์เด็กเล็ก สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในปี 2552 โดย สำนักอนามัยสิ่งแวดล้อมพบว่า ศูนย์เด็กเล็กมีของเล่นไม่เพียงพอกับเด็ก ร้อยละ 40 ของเล่นที่มีอยู่ชำรุดการซ่อมแซม ร้อยละ 37 ห้องน้ำ ห้องส้วมเก่าชำรุด ร้อยละ 24 จัดหาที่นอนให้เด็กนอนได้เพียงร้อยละ 3.8 อุบัติเหตุที่พบบ่อยที่สุดคือการพลัดตกหกล้ม ร้อยละ 37.5 และอุบัติเหตุจากเครื่องเล่นสนาม ร้อยละ 28.6 เด็กฟันผุร้อยละ 92 และไม่มีกิจกรรมแปรงฟันหลังอาหาร ร้อยละ 2.4 ไม่ประเมินพัฒนาการเด็ก ร้อยละ 6 หนังสือนิทานไม่เพียงพอ ร้อยละ 60 และจัดกิจกรรมเล่านิทานให้เด็กฟังทุกวัน ร้อยละ 35.6 ที่สำคัญผู้ดูแลเด็กขาดขวัญกำลังใจในการทำงาน เนื่องจากค่าตอบแทน ความปลอดภัย และความก้าวหน้า ร้อยละ 51 ขาดความรู้ และทักษะร้อยละ 34 และจากการประเมินเบื้องต้นของทีมประเมินศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอำเภอทรายมูล ประเมินศูนย์เด็กเล็กในหมู่บ้านนาร่อง 15 แห่ง ในเรื่องการจัดงานตามเกณฑ์มาตรฐาน และการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่างๆ พบว่า

ในการพัฒนาศูนย์เด็กเล็กตามเกณฑ์ ด้านการส่งเสริมสุขภาพ ด้านการส่งเสริมพัฒนาการเด็ก ด้านอาหารสะอาดปลอดภัย ด้านสิ่งแวดล้อมสะอาดปลอดภัย ด้านบุคลากร และด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานภายในศูนย์ ยังไม่ผ่านตามเกณฑ์ ขาดการนิเทศติดตามการดำเนินงานจาก องค์กรบริหารส่วนตำบล ร้อยละ 50 ขาดการมีส่วนร่วมกับชุมชนผู้ปกครองเด็ก และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 60 และจากการสังเกตพบว่ายังมีปัญหาเนื่องจากศูนย์เด็กเล็กส่วนใหญ่ มีสภาพเก่าทรุดโทรม ขาดอุปกรณ์เสริมพัฒนาการเด็ก เช่น เครื่องเล่นเด็ก หนังสือนิทานต่างๆ และผู้ดูแลเด็กมีจำนวนน้อยไม่ได้สัดส่วนกับจำนวนเด็ก ขาดอุปกรณ์เครื่องนอน ไม่มีโรงอาหาร จะเห็นว่ามาตรฐานของศูนย์เด็กเล็กส่วนใหญ่ ยังอยู่ในระดับพื้นฐานและต้องปรับปรุง โดยไม่ผ่านเกณฑ์พื้นฐานในการส่งเสริมสุขภาพ ด้านการส่งเสริมพัฒนาการเด็ก ด้านอาหารสะอาดปลอดภัย ด้านสิ่งแวดล้อมสะอาดปลอดภัย ด้านบุคลากร และด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานภายในศูนย์

ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้มองเห็นความสำคัญของปัญหาและจากการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีหลายๆทฤษฎีที่เกี่ยวข้องจึงนำทฤษฎีการวางแผนแบบมีส่วนร่วมและวัฏจักรเดมมิ่งมาประยุกต์ใช้ในการศึกษาวิจัยศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในเขตพื้นที่อำเภอทรายมูล จังหวัดยโสธรให้ผ่านเกณฑ์มาตรฐานศูนย์เด็กเล็กน่ายุตามเกณฑ์มาตรฐานของกรมอนามัยกระทรวงสาธารณสุข

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาการพัฒนาคุณภาพศูนย์เด็กเล็กตามเกณฑ์มาตรฐานศูนย์เด็กเล็กน่ายุตามเกณฑ์ โดยใช่วิธีการคุณภาพเดมมิ่งและการวางแผนแบบมีส่วนร่วมในการพัฒนาการจัดการของศูนย์เด็กเล็กให้เข้าสู่มาตรฐานศูนย์เด็กเล็กน่ายุของกรมอนามัยในพื้นที่เทศบาลตำบลทรายมูล อำเภอทรายมูล จังหวัดยโสธร

สมมติฐานการวิจัย

1. ภายหลังจากจัดกิจกรรมตามโปรแกรมการจัดการ โดยใช่วิธีการคุณภาพเดมมิ่งและการวางแผนแบบมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เด็กเล็กน่ายุ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินงานมี

คะแนนเฉลี่ยการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานเพิ่มมากขึ้นกว่าก่อนการดำเนินกิจกรรมตามโปรแกรม

2. ภายหลังการจัดกิจกรรมตามโปรแกรมการจัดการโดยใช้วงจรคุณภาพเดมมิ่งและการวางแผนแบบมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เด็กเล็กน่าย้อย ศูนย์เด็กเล็กน่าย้อยผ่านมาตรฐานตามเกณฑ์มาตรฐานของกรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุขจากระดับที่ไม่ผ่านเกณฑ์และระดับพื้นฐานเป็นระดับดีและดีมากเพิ่มมากขึ้น

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ บุคลากรที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาศูนย์เด็กเล็ก ที่อยู่ในระดับไม่ผ่านและระดับพื้นฐานต้องปรับปรุงเกณฑ์มาตรฐานศูนย์เด็กเล็กน่าย้อยของกรมอนามัย จำนวน 116 คน จากศูนย์เด็กเล็ก จำนวน 14 แห่งของอำเภอยายมุล จังหวัดยโสธร จากการประเมินของคณะกรรมการประเมินมาตรฐานศูนย์เด็กเล็กระดับจังหวัด ในปี พ.ศ. 2552

กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาเนื่องจากมีบุคลากรที่เกี่ยวข้องจำนวนมาก ผู้วิจัยได้ทำการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) โดยมีคุณลักษณะที่เลือกคือ บุคลากรที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาศูนย์เด็กเล็ก เทศบาลตำบลยายมุล โดยการจับสลาก มา 1 แห่ง จำนวน 48 คน ดังนี้

1. คณะผู้บริหารเทศบาลตำบลยายมุล ประกอบด้วย นายกเทศมนตรี รองนายกเทศมนตรี 2 คน ปลัดเทศบาล 1 คน รวมจำนวน 4 คน
2. เจ้าหน้าที่สาธารณสุขผู้รับผิดชอบศูนย์เด็กเล็ก เทศบาลตำบลยายมุล จำนวน 2 คน
3. นักวิชาการศึกษา หรือผู้รับผิดชอบงานศูนย์เด็กเล็ก เทศบาลตำบลยายมุล จำนวน 1 คน
4. สมาชิกเทศบาลตำบลยายมุล จำนวน 10 คน
5. ครูผู้ดูแลเด็กในศูนย์เด็กเล็กเทศบาลตำบลยายมุล จำนวน 5 คน
6. กรรมการศูนย์เด็กเล็ก เทศบาลตำบลยายมุล จำนวน 6 คน
7. ผู้ปกครองเด็กในเทศบาลตำบลยายมุล จำนวน 20 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้แบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป ได้แก่ เกี่ยวกับข้อมูลคุณลักษณะส่วนบุคคลเกี่ยวกับเพศ อายุ สถานภาพ สมรส ระดับการศึกษา อาชีพหลัก รายได้ และสถานภาพ/ตำแหน่งของบุคลากรที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาศูนย์เด็กเล็ก ตอบตามความเป็นจริง จำนวน 7 ข้อ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถาม การมีส่วนร่วม 5 ขั้นตอน ของบุคลากรที่มีบทบาทหน้าที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการและการดำเนินงานศูนย์เด็กเล็ก จำนวน 45 ข้อ อ้างอิงจาก มาตรฐานวัดของ ลิเคิร์ท (Likert) ประกอบไปด้วย คำถาม เป็นมาตราประมาณค่า (Rating scale) กำหนดให้ผู้ตอบแบบสอบถามการมีส่วนร่วมเลือกคำตอบ ได้ 5 ระดับ คือ มีส่วนร่วมมากที่สุด มีส่วนร่วมมาก มี ส่วนร่วมปานกลาง มีส่วนร่วมน้อย และมีส่วนร่วมน้อยที่สุด โดยกำหนดเกณฑ์การแปรผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามเกณฑ์ (บุญชม ศรีสะอาด. 2543 : 100) ดังนี้ แบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้ คือ ระดับมากที่สุด ระดับมาก ระดับปานกลาง ระดับน้อยและระดับน้อยที่สุด

ส่วนที่ 3 แบบประเมินรับรองมาตรฐานศูนย์เด็กเล็กน่าย้อย ของกรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุขแบ่งออกเป็น 6 ด้าน ดังนี้ด้านที่ 1 ด้านการส่งเสริมสุขภาพ จำนวน 5 ข้อ 15 ตัวชี้วัด ด้านที่ 2 ด้านการส่งเสริมพัฒนาการเด็ก จำนวน 4 ข้อ 9 ตัวชี้วัด ด้านที่ 3 ด้านอาหารสะอาดปลอดภัยจำนวน 5 ข้อ 20 ตัวชี้วัด ด้านที่ 4 ด้านสิ่งแวดล้อมสะอาดปลอดภัยจำนวน 9 ข้อ 27 ตัวชี้วัด ด้านที่ 5 ด้านบุคลากร จำนวน 3 ข้อ 7 ตัวชี้วัด ด้านที่ 6 ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ชุมชนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จำนวน 1 ข้อ 3 ตัวชี้วัด รวม จำนวน 27 ข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้หาคุณภาพของเครื่องมือ โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach' alpha coefficient)
2. สถิติพื้นฐานใช้วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป ได้แก่ จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3. สถิติทดสอบสมมุติฐาน สถิติเชิงอนุมาน (Inferential statistics paired t-test)

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยมีดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 72.92), มีส่วนน้อยเป็นเพศชาย (ร้อยละ 27.08) ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 40-49 ปี (ร้อยละ 35.42) รองลงมาอายุระหว่าง 30-39 ปี (ร้อยละ 33.33) สถานภาพสมรสส่วนใหญ่มีสถานภาพคู่ (ร้อยละ 83.33) ระดับการศึกษาส่วนใหญ่จบชั้นประถมศึกษา (ร้อยละ 50.00) รองลงมา มัธยมศึกษาตอนต้น (ร้อยละ 14.58) รายได้ส่วนใหญ่ อยู่ระหว่าง 1,001 - 3,000 บาท ต่อเดือน (ร้อยละ 47.92) รองลงมา รายได้ระหว่าง 3,001 - 5,000 บาท ต่อเดือน (ร้อยละ 20.83) อาชีพ ส่วนใหญ่ เป็นเกษตรกรกรรม (ร้อยละ 58.33) สถานภาพ /ตำแหน่ง ของผู้เกี่ยวข้องในการพัฒนา ศูนย์

เด็กเล็กส่วน ใหญ่เป็นผู้ปกครองเด็ก (ร้อยละ 52.08) รองลงมา ได้แก่ แกนนำชุมชน/อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน(ร้อยละ 16.67)และกรรมการศูนย์เด็กเล็ก(ร้อยละ 10.42)

จากตารางที่ 1 พบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีส่วนร่วมในการดำเนินงานผลของโปรแกรมการจัดการโดยใช้วงจรคุณภาพเดมมิ่งและการวางแผนแบบมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เด็กเล็ก น้อยอยู่เทศบาลตำบลทรายมูล อำเภอทรายมูล จังหวัดยโสธร ก่อนการทดลอง โดยรวม ($\bar{X} = 2.47$, $SD = 0.35$)อยู่ในระดับ ปานกลาง หลังการทดลอง การมีส่วนร่วม โดยรวม($\bar{X} = 3.65$, $SD = 0.38$) อยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งเพิ่มขึ้นมากกว่า ก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในด้านการค้นหาปัญหา ก่อนการทดลองอยู่ในระดับมาก หลังการทดลองอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนการวางแผนการตรวจสอบ และการปรับปรุงแก้ไข ก่อนการทดลอง อยู่ในระดับปานกลาง หลังการทดลองอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งเพิ่มขึ้นมากกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบการมีส่วนร่วม แยกตามด้านการมีส่วนร่วม ในกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการทดลอง

การมีส่วนร่วมด้าน	ก่อนการทดลอง			หลังการทดลอง			t	df	p - value
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการมีส่วนร่วม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการมีส่วนร่วม			
1. การค้นหาปัญหา	2.12	0.41	มาก	3.88	0.57	มากที่สุด	-16.04	47	<0.001*
2. การวางแผน	2.32	0.43	ปานกลาง	3.59	0.67	มากที่สุด	-12.40	47	<0.001*
3. การดำเนินการปฏิบัติ แก้ไข้ปัญหา	2.18	0.43	ปานกลาง	3.21	0.78	มาก	-8.97	47	<0.001*
4. การตรวจสอบ	2.41	0.43	ปานกลาง	3.61	0.64	มากที่สุด	-10.01	47	<0.001*
5. การปรับปรุง แก้ไข้	3.30	0.47	ปานกลาง	3.93	0.53	มากที่สุด	-6.01	47	<0.001*
โดยรวม	2.47	0.35	ปานกลาง	3.65	0.38	มากที่สุด	-16.41	47	<0.001*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 2 สรุปผลการประเมินศูนย์เด็กเล็กตามเกณฑ์มาตรฐาน ศูนย์เด็กเล็กน่ายุ กรมนานัย กลุ่มตัวอย่าง

รายการ	กลุ่มตัวอย่าง	
	ก่อนทดลอง	หลังทดลอง
○ จำนวน 9 ข้อ	ผ่าน 0 ข้อ	ผ่าน 9 ข้อ
△ จำนวน 8 ข้อ	ผ่าน 5 ข้อ	ผ่าน 8 ข้อ
□ จำนวน 10 ข้อ	ผ่าน 8 ข้อ	ผ่าน 8 ข้อ
	ผ่าน 13 ข้อ	ผ่าน 25 ข้อ
สรุปผลการประเมิน	ระดับ ต้องปรับปรุง	ระดับ ดี

จากตารางที่ 2 พบว่า การประเมินก่อนการทดลองอยู่ในเกณฑ์ ต้องปรับปรุง หลังการทดลอง กลุ่ม ตัวอย่างผ่านเกณฑ์ประเมินมาตรฐานศูนย์เด็กเล็กน่ายุ 25 ข้อและอยู่ในเกณฑ์ดี ○ = ด้านการส่งเสริมสุขภาพ △ = ด้านการส่งเสริมพัฒนาการเด็ก □ = ด้านสิ่งแวดล้อมสะอาดและปลอดภัย เกณฑ์การประเมิน ระดับดีมาก: 27 ข้อ ข้อที่ผ่านการประเมินที่มีสัญลักษณ์ ○ 9 ข้อ △ 8 ข้อและ □ 10 ข้อ ระดับดี: 17 ข้อ ข้อที่ผ่านการประเมินที่มีสัญลักษณ์ ○ 9 ข้อ △ 8 ข้อ ระดับพื้นฐาน 9 ข้อ ข้อที่ผ่านการประเมินที่มีสัญลักษณ์ ○ 9 ข้อ ซึ่งทำให้ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลทรายมูลผ่านการประเมิน ศูนย์เด็กเล็กตามเกณฑ์มาตรฐานศูนย์เด็กเล็กน่ายุ ของกรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยมีประเด็นสำคัญนำมาอภิปรายผลดังนี้

จากการศึกษา พบว่า การมีส่วนร่วมบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ในการพัฒนาศูนย์เด็กเล็กสู่มาตรฐาน โดยการประยุกต์ใช้วงจรพัฒนาคุณภาพ เดมมิ่ง (Deming's Cycle) ของกลุ่มตัวอย่าง หลังการทดลองเพิ่มขึ้นมากกว่าก่อนการทดลอง การมีส่วนร่วมโดยรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง หลังการทดลอง การมีส่วนร่วมโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ในด้านการค้นหาปัญหา ก่อนการทดลองอยู่ในระดับมาก หลังการทดลองอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนการวางแผน การปฏิบัติ การตรวจสอบ และการปรับปรุงแก้ไข ก่อนการทดลองอยู่ในระดับ ปานกลาง หลังการทดลอง

อยู่ในระดับมากที่สุดซึ่งเพิ่มขึ้นมากกว่าก่อนการทดลองอย่าง มีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ 0.05 พบว่าสอดคล้องกับการ ศึกษาของ (Virat Champawan. 2006) ที่ได้ศึกษา ผลของการประยุกต์ใช้วัฏจักรเดมมิ่ง (PDCA) และการวางแผนแบบมีส่วนร่วม (Appreciation Influence Control : AIC) ในการพัฒนาศูนย์เด็กเล็กสู่มาตรฐานศูนย์เด็กเล็กน่ายุในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร พบว่าหลังการทดลองทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เด็กเล็กโดยรวมและเป้าหมายทั้ง 5 ด้าน คือ การค้นหาปัญหา การวางแผน การแก้ไขปัญหา การรับผลประโยชน์ และการประเมินผล เพิ่มขึ้นในระดับมาก นอกจากนี้ กลุ่มทดลองการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เด็กเล็กโดยรวมและทุกด้านอยู่ในระดับมากและมากกว่ากลุ่มเปรียบเทียบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) และศูนย์เด็กเล็กที่ได้รับการพัฒนามีคุณภาพผ่านเกณฑ์มาตรฐานศูนย์เด็กเล็กน่ายุระดับดีมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ (Chumnan Wisan. 2006) ได้ศึกษาการประยุกต์ใช้วัฏจักรเดมมิ่งในการจัดการอาหารปลอดภัยในโรงเรียน พบว่า กลุ่มทดลองหลังได้รับการอบรมความรู้ด้านอาหารปลอดภัย และมีการติดตามกิจกรรมอาหารปลอดภัยในโรงเรียน มีความรู้การปฏิบัติ และการมีส่วนร่วมในการจัดการกิจกรรมอาหารปลอดภัยในโรงเรียน มากกว่ากลุ่มเปรียบเทียบซึ่งไม่ได้รับการอบรม และติดตามกิจกรรมอาหารปลอดภัยในโรงเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $p < 0.05$ สอดคล้องกับงานวิจัยของ (Thongchai Poomchalit. 2004) ได้ศึกษาการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา พบว่า ผู้บริหารให้ความสำคัญด้านการวางแผน ด้านการปฏิบัติ ด้านการปรับปรุง แก้ไข และด้านการตรวจสอบประเมินผล อยู่ในระดับมากทุกด้าน ระดับของความคิดเห็นของรายด้าน พบว่า ครูให้ความสำคัญด้านการตรวจสอบประเมินผล อยู่ในระดับมากที่สุดสอดคล้องกับ (Saner Jakkoo. 2003) ได้ศึกษาการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาโดยใช้วงจร PDCA มีการวางแผนในระดับการวางแผนมากที่สุด สอดคล้องกับการศึกษาของ (Supanun Sitilerd. 2007) ได้ศึกษาการพัฒนาแบบแผนการจัดการเรียนรู้ชุดวิชาพื้นฐานทางการศึกษาและการศึกษาแบบเรียนรวม (EDUC 101) มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา คณะครุศาสตร์ กรุงเทพมหานครโดยประยุกต์ใช้กระบวนการวงจรคุณภาพ

PDCA ผลการทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากทั้ง 4 หน่วย รูปแบบที่นำไปทดลองใช้ก่อให้เกิดผลที่พึงประสงค์ในระดับมาก คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเป็นไปตามเกณฑ์ที่คาดหวัง คือ คะแนนผลการเรียนไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 80 หรือ ไม่ต่ำกว่า A- สอดคล้องกับการศึกษาของ (Somkid Rouyngean. 2546) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมของศูนย์สุขภาพชุมชนจะโปรง อำเภอนองหว้าปล่อง จังหวัดเพชรบุรี ซึ่งผู้วิจัยใช้ยุทธศาสตร์ให้ประชาชนมีส่วนร่วมโดยสอดแทรกกระบวนการ AIC และ PDCA ทุกขั้นตอนผลการวิจัย พบว่า ประชาชนที่มาใช้บริการมีความพึงพอใจเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติสอดคล้องกับผลการวิจัยของ (Pattana Klangprapun. 2006) ได้ศึกษาการประยุกต์ใช้วงจรคุณภาพของเดมมิ่ง (PDCA) และการวางแผนแบบมีส่วนร่วม (Appreciation Influence Control : AIC) ในการดำเนินงานโรงเรียนส่งเสริมสุขภาพของโรงเรียนบ้านคำพอก 1 อำเภอนองสูง จังหวัดมุกดาหาร ผลการวิจัยพบว่า หลังการทดลอง กลุ่มทดลองมีส่วนร่วมในการดำเนินงานโรงเรียนส่งเสริมสุขภาพโดยรวมและเป้าหมาย ทั้ง 5 ด้านคือ ด้านการค้นหาค้นหาปัญหา ด้านการวางแผน ด้านการแก้ไขปัญหา ด้านการรับประโยชน์ และด้านการประเมินผล เพิ่มขึ้นจากการทดลองในระดับปานกลางมาอยู่ในระดับมากและ มากกว่ากลุ่มเปรียบเทียบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) ซึ่งมีความสอดคล้องกับเรื่องที่ผู้วิจัยทำการวิจัย

หลังการทดลอง กลุ่มตัวอย่างมีผลการดำเนินงานผ่านเกณฑ์มาตรฐานศูนย์เด็กเล็กน่ายอยู่ในระดับดี เพิ่มขึ้นมากกว่าก่อนการทดลอง ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลการศึกษาของ (Boonteam Ungsawat. 1999 : 87) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมของชุมชนในการดำเนินงานศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ในวัด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผลการศึกษาพบว่า ชุมชนมีส่วนร่วมในด้านการประสานงานอยู่ในระดับปานกลาง อีก 4 ด้านรองลงมาคือ ด้านการจัดสรรทรัพยากร ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้านการวางแผนและด้านการติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของชุมชน พบว่าสภาพการมีส่วนร่วมของศูนย์เด็กเล็กก่อนเกณฑ์ในวัด มีผลการประเมินอยู่ในเกณฑ์สูงสอดคล้องกับ (Boonchuab Ketkowitz. 2004) ซึ่งศึกษาประสิทธิภาพของการมีส่วนร่วมของชุมชน

ที่มีผลต่อการพัฒนาศูนย์เด็กเล็กน่ายอยู่ในพื้นที่ศูนย์อนามัยที่ 2 สระบุรี ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการพัฒนาศูนย์เด็กเล็กน่ายได้แก่ ผู้ดูแลเด็ก ผู้บริหารศูนย์เด็กเล็ก คณะกรรมการศูนย์เด็กเล็ก เจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล เจ้าหน้าที่สาธารณสุขโดยกลุ่มทดลองได้รับโปรแกรม การอบรมความรู้การพัฒนาศูนย์เด็กเล็ก ร่วมกันหาปัญหา ร่วมตัดสินใจ กำหนดแนวทางแก้ไข และดำเนินการตามแผน ประเมินผลการดำเนินงาน นำข้อบกพร่องมาปรับปรุงแก้ไข พบว่า ศูนย์เด็กเล็กในกลุ่มทดลอง มีการพัฒนาผ่านเกณฑ์มาตรฐานศูนย์เด็กเล็กน่ายเพิ่มขึ้นจากเดิม ร้อยละ 22.92 ส่วนกลุ่มเปรียบเทียบ เพิ่มขึ้นจากเดิม ร้อยละ 7.80 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.01$) สอดคล้องกับ (Pemta Ittisan. 2005) ได้ศึกษาเส้นทางสู่ความสำเร็จศูนย์เด็กเล็กน่าย โดยศึกษาจากการสุ่มตัวอย่างศูนย์เด็กเล็กทั้งที่ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับพื้นฐานระดับดี และระดับดีมาก จากทุกภาคของประเทศ จำนวน 32 แห่ง ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่นำไปสู่ความสำเร็จของศูนย์เด็กเล็กระดับดี และดีมากประกอบด้วยปัจจัยหลัก 3 ประการคือ 1) การรับรู้เกี่ยวกับโครงการศูนย์เด็กเล็กน่าย โดยผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย ทุกระดับได้รับรู้และทำความเข้าใจกับงานนั้น ๆ เป็นที่กระจ่างชัด รับรู้ว่าเป้าหมายสุดท้ายจะเกิดอะไร ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องคือใคร ตนเองและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องอย่างไร ทั้งบทบาทเฉพาะบุคคลและบทบาทการประสานงานร่วมกัน ความรู้เหล่านี้ย่อมมีส่วนสำคัญที่จะทำให้การปฏิบัติงานบรรลุผลได้ 2) ความรู้เกี่ยวกับการดูแลเด็กและอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ทั้งความรู้ ที่ได้จากการศึกษาในระบบจากประสบการณ์ในการทำงานเลี้ยงดูเด็ก จากคำแนะนำระหว่างงานนิเทศติดตามงานเจ้าหน้าที่ หรือจากการพูดคุยแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับนักวิชาการ 3) ความร่วมมือและการสนับสนุน จากทุกหน่วยของสังคมและสอดคล้องกับ (Virat Champawan. 2006) ศึกษาผลของการประยุกต์ใช้วัฏจักรเดมมิ่ง (PDCA) และการวางแผนแบบมีส่วนร่วม (Appreciation Influence Control : AIC) ในการพัฒนาศูนย์เด็กเล็กกลุ่มมาตรฐานศูนย์เด็กเล็กน่ายในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร พบว่าหลังการทดลองทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์เด็กเล็กโดยรวมและเป้าหมายทั้ง 5 ด้าน คือ การค้นหาค้นหาปัญหา การวางแผน การแก้ไขปัญหา การรับผลประโยชน์ และการประเมินผล เพิ่มขึ้นในระดับมาก นอกจากนี้ กลุ่มทดลองการ

มีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพเด็กเล็กโดยรวมและทุกด้านอยู่ในระดับมากและมากกว่ากลุ่มเปรียบเทียบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) และศูนย์เด็กเล็กที่ได้รับการพัฒนามีคุณภาพผ่านเกณฑ์มาตรฐานศูนย์เด็กเล็กน้อยอยู่ระดับดีมาก ซึ่งมีความสอดคล้องกับเรื่องที่ผู้วิจัยทำการวิจัย

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. การพัฒนาคุณภาพศูนย์เด็กเล็กตามเกณฑ์มาตรฐานศูนย์เด็กเล็กน้อยอยู่ การศึกษาศูนย์เด็กเล็กเทศบาลตำบลทรายมูล อำเภอทรายมูล จังหวัดยโสธร ในกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนาศูนย์เด็กเล็กได้ส่งผลให้เกิดการมีส่วนร่วมอย่างจริงจังในการพัฒนาทุกขั้นตอน ซึ่งจะเห็นได้จากคำแนะนำระดับการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานเพิ่มขึ้นโดยรวมจากก่อนและหลังการดำเนินงานจาก ก่อนการดำเนินงานมีระดับปานกลาง เปลี่ยนเป็นระดับมากที่สุด ซึ่งเมื่อวิเคราะห์พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และผลการประเมินคุณภาพศูนย์เด็กเล็กผ่านเกณฑ์มาตรฐานศูนย์เด็กเล็กน้อยอยู่ ของกรมอนามัย อยู่ในระดับดี และดีมากเพิ่มขึ้น จึงสมควรประยุกต์แนวทางการพัฒนามาตรฐานในรูปแบบนี้ไปประยุกต์ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาศูนย์เด็กเล็กที่ยังไม่ผ่านเกณฑ์ให้ผ่านเกณฑ์มาตรฐานศูนย์เด็กเล็กน้อยอยู่ได้

2. แนวคิดการจัดการโดยใช้วงจรคุณภาพของ Deming เป็นแนวทางการจัดการอย่างเป็นระบบมีขั้นตอนที่เหมาะสมเมื่อผสานเข้ากับกระบวนการวางแผนแบบมีส่วนร่วม (AIC) เป็นรูปแบบที่เหมาะสมที่กระทรวงสาธารณสุขและหน่วยงานสมควรนำไปพัฒนาเป็นแนวทางในการพัฒนามาตรฐานศูนย์เด็กเล็กให้เข้าสู่มาตรฐานศูนย์เด็กเล็กน้อยอยู่ได้อย่างเหมาะสมยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนามาตรฐานหน่วยงานที่ต้องรับผิดชอบงานด้านบริการสุขภาพที่อยู่ต่างสังกัดที่จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมืออย่างใกล้ชิดและการจัดการอย่างเป็นระบบมากยิ่งขึ้น

3. การที่หน่วยงานในระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะต้องรับภาระในการกิจด้านสุขภาพ ซึ่งถือเป็นบทบาทหน้าที่ใหม่ที่ยังไม่เชี่ยวชาญและคุ้นชิน จำเป็นต้องหารูปแบบการทำงานที่ดีและเหมาะสม โดยอาศัยกระบวนการพัฒนาให้เข้าสู่มาตรฐานคุณภาพ จึงต้องใช้แนวทางการจัดการอย่างเป็นระบบและสร้างการมีส่วนร่วมอย่างใกล้ชิดระหว่างหน่วยงาน

4. ควรมีรูปแบบและแนวทางการประชาสัมพันธ์การดำเนินงานเพื่อสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคีเครือข่ายของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอย่างหลากหลายรูปแบบผ่านสื่อต่างๆ หรือช่องทางต่างๆ เพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจและให้เห็นความสำคัญและความจำเป็นแก่ผู้เกี่ยวข้อง

5. ควรส่งเสริมและหารูปแบบให้คณะผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้เข้าใจและประกาศนโยบายที่เป็นแนวทางเกี่ยวกับศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอย่างชัดเจนและเป็นระบบเพื่อสร้างการยอมรับและเกิดแรงจูงใจแก่ผู้เกี่ยวข้อง

6. กระบวนการเพื่อสร้างการมีส่วนร่วมในระดับต่างๆ มีความจำเป็นต้องแสวงหารูปแบบที่หลากหลายและจัดให้เป็นกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันรวมถึงการวางแผนร่วมกัน อย่างต่อเนื่องและจริงจัง

7. ปัจจัยแห่งความสำเร็จที่สำคัญในการพัฒนาการจัดการของศูนย์เด็กเล็กให้เข้าสู่มาตรฐานศูนย์เด็กเล็กน้อยอยู่ของ กรมอนามัยในพื้นที่เทศบาลตำบลทรายมูล อำเภอทรายมูล จังหวัดยโสธร เกิดจากการเปลี่ยนแปลงและมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยผู้นำระดับสูงใส่ใจและให้ความสนใจซึ่งอาจจะเป็นผลมาจากเป็นปัจจัยที่อาจจะเอื้อต่อผลประโยชน์ทางการเมืองในการเลือกตั้ง หรืออาจจะเกิดจากความจริงใจและตั้งใจของนักการเมืองในระดับท้องถิ่นก็เป็นได้ แต่เห็นได้อย่างชัดเจนว่าการแสดงออกอย่างชัดเจนและการสนับสนุนอย่างดียิ่งของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในกลุ่มการเมืองเป็นปัจจัยแห่งความสำเร็จที่สำคัญ

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยครั้งนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากกองส่งเสริมและพัฒนางานวิจัยมหาวิทยาลัยมหาสารคามประจำปีงบประมาณ 2553 ผู้วิจัยขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่ง

ขอขอบคุณคณาจารย์ คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคามทุกท่านที่ประสาทสตรวิชาด้านสาธารณสุขที่เป็นสถาบันที่ข้าพเจ้ากำลังศึกษาอยู่ ผู้วิจัยขอขอบคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จีระศักดิ์ เจริญพันธ์ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำให้คำปรึกษาและตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยจนทำให้งานวิจัยสำเร็จลุล่วงด้วยดี

เอกสารอ้างอิง

- Boonchuab, K. (2004). The Effectiveness of the Participation of Communities to Influence the Development of Child Care Centers Local Health Center 2 Saraburi. Saraburi : Office of Public Health Saraburi Province.
- Boonchum, S. (2002). Preliminary Research. 7th ed. Bangkok : Suweeriyasan.
- Boonteam, U. (1999). Involvement of the Community in the Work of the Center for Children in the Prachuap Kirin Khan Province. MA,A. Thesis Sukhothai Thammathirat University.
- Chumnan, W. (2006). The Application of the Demming's PDCA Cycle in the Management of Food Safety in Schools by the Club. A Superb Study was Seka Nong District Khai Thesis Province. MP,H. Mahasarakham University.
- Pattana, K. (2006). The Application Demming's PDCA Cycle and Influence Control (AIC) Planning with School Health Nong Sung District Mukdahan Province. MP,H. thesis : Mahasarakham University.
- Saner, J. (2003). The Quality of Education by Using the PDCA Cycle of the Education Center Schools in Ratchaburi Province. Master of Education Bangkok : Srinakharinwirot University.
- Somkid, R. (2546). Research and Development Patterns a Public Service Community Health Centers Participation of Community Health Centers will be Transparent Ya Plong District Phetchaburi Province. Research Report Phetchaburi : Limit.
- Supanun, S. (2007). Developed a Management Style Learn a set of Subjects Basic Education and Education and Learning (EDUC 101). Research Report. Bangkok : Suan Sunandha Rajabhat University.
- Thongchai, P. (2004). The Quality Assurance Internal Education as Perceived by the Executives And Secondary School Teachers Belong to Organizations. Education Trad Province. Trad : Limit.
- Virat, C. (2006). The Application of the Demming's PDCA Cycle and Application Influence Control (AIC) Planning Developing Child Care Laeding to Standards of Healthy Child Care Center in Mueang District Sakon Nakhon Province. MPH thesis: Mahasarakham University.

